

REAL LIFE

De heftige

hobby van Dewi

Reageren?
Ga snel naar
www.girlz.nl

Bomen omzagen, buiten in de natuur. Al van kleins af aan wil Dewi (17) daar haar werk van maken. Ze gaat er dan ook helemaal voor en begint aan een speciale opleiding. Maar op een dag gebeurt er iets waardoor haar grote droom in duigen lijkt te vallen...

'Ik ben gek op creatieve dingen doen, zoals gitaarspelen, breien, motorzagen... Dat laatste is misschien niet zo gebruikelijk voor een meisje, maar bomen omzagen met een motorzaag is echt mijn passie. Niet iedereen kan motorzagen, het is echt moeilijk. Eigenlijk vind ik het best stoer dat het mij wél lukt. Het is zwaar werk, ik heb er zelfs spierballen door gekregen. Als ik een strak jurkje aandoe en ik span mijn bovenarmen, dan scheur ik eruit. Sinds vorig jaar volg ik een 2-jarige opleiding tot hovenier. Bij deze opleiding leer je alles over bomen en planten. En je leert tuinen en groenobjecten onderhouden en aanleggen. Mijn lievelingsvak is natuurlijk bomen zagen. Voordat ik aan de opleiding begon, zei mijn stiefvader nog: "Zo'n opleiding is toch veel te zwaar voor een meisje." Maar daar trok ik me niks van aan. Gelukkig maar, want ik heb het heel erg naar mijn zin en heb het eerste jaar inmiddels afgerond. Toch heb ik mijn droom om hovenier te worden bijna vaarwel moeten zeggen.'

Heftige klap

'Op een dag in januari gingen we, zoals wel vaker, met de klas het bos in: een leraar, zeven jongens en ik. Dat ik het enige meisje ben van de klas, en zelfs van de hele hoveniersopleiding, vind ik wel leuk. Als je tussen allemaal meiden zit, hoor je volgens mij de hele dag meidendingen over mode en zo. Nou, voor mij hoeft dat niet. Voor mij is mijn zaagpak de ultieme mode. En jongens zijn lekker recht door zee. Natuurlijk is er wel eens gedoe, maar dat duurt nooit lang.'

Die dag dat we het bos ingingen om bomen te zagen, was het heel erg koud. Het vroom zelfs. Voor ons was dat geen reden om niet naar buiten te gaan. Alleen als het stormt of onweert blijven we binnen en doen we ander werk, zoals onderhoud aan machines. De leraar gaf ons opdracht ieder een grote naaldboom om te zagen. Hij wees daarvoor de bomen aan die omgezaagd mochten worden. Binnen een kwartier had ik met mijn motorzaag 'mijn' boom omver gekregen en ik haalde netjes de takken eraf. Alle omgezaagde boomstammen moesten vervolgens boven op een heuvel worden verzameld. Zo'n zware boomstam kun je natuurlijk niet in je eentje tillen, dus dat deed ik samen met mijn klasgenoot Tydo. Ik liep voorop. De boomstam lag in een kommetje van mijn handen, die ik op mijn rechterschouder liet rusten. Alles ging goed totdat Tydo met z'n helm in een paar takken van een andere boom bleef hangen. Hij schrok zo, dat hij met veel kracht de boomstam van zich af wierp, de lucht in. Aan mijn kant veerde de boomstam ook op en kwam vervolgens met twee gigantische klappen op mijn handen terecht. De eerste klap was de heftigste. Daarbij kwam de stam met enorme kracht op de rug van mijn linkerhand terecht. Bij de tweede klap raakte hij de zijkant van mijn rechterhand. Op dat moment voelde ik geen pijn. Het vroom zo hard dat ik sowieso helemaal geen gevoel had in mijn handen. Dat ik de duim van mijn linkerhand niet kon bewegen, had ook vast met de kou te maken, dacht ik. Wel was ik me rot geschrokken en moest ik bijna huilen. Maar ik dacht meteen: stel je niet aan. Alleen Tydo had het zien gebeuren. De leraar en klasgenoten hadden niks gemerkt of gezien. Ik heb het de leraar wel verteld, maar ben daarna gewoon verdergegaan met zagen.'

Verschrikkelijk

'Een week later kwam die enorme pijn. Mijn linkerhand begon blauw en dik te worden. Dat werd met de dag erger, dus ik besloot naar de dokter te gaan. Die dacht dat mijn hand flink gekneusd was. Voor de zekerheid verwees hij me door naar het ziekenhuis voor een röntgenfoto, om te zien of mijn hand misschien gebroken was. Dat bleek niet het geval te zijn. Maar wat het wel was, kon niemand me vertellen. In de maanden

'Voor mij is mijn zaagpak de ultieme mode'

daarna heb ik wel zes dokters bezocht. De pijn werd met de dag erger. Ik voelde een steeds groter wordende druk op mijn hand, alsof er een paard op was gaan staan. Maar erger nog dan die pijn, vond ik het moment dat ik van een dokter te horen kreeg dat ik nooit meer zou kunnen motorzagen! En dat ik mijn opleiding misschien niet eens zou kunnen afmaken. Daar werd ik echt verdrietig van. Door mijn blessure verloor ik bovendien mijn stageplek in België. Daar was ik na het ongeluk begonnen als hovenier op een recreatiepark. Een superleuke stage. Ik mocht onder andere het ontwerp maken voor een nieuwe golfbaan. Maar hoe erg ik ook mijn best deed, ik bleef veel last houden van mijn hand en moest iedere dag naar de EHBO om hem te laten verbinden. Ook ben ik op een bepaald moment in België naar de dokter gegaan, omdat de pijn niet meer te harden was. Tien dagen lang kreeg ik zware pijnstillers. Ik werd moe en lusteloos. Mijn baas besloot dat ik beter vervangend werk kon gaan doen, namelijk tenten inrichten. Prima, dacht ik. Dan doe ik dat toch? Maar niet lang daarna kreeg ik van hem te horen dat hij mijn stage eerder wilde beëindigen. Hij had niet veel aan me door mijn blessure. Ik vond het verschrikkelijk dat ik mijn stage niet mocht afmaken.'

Stoere vriendin

'Nog steeds weet ik niet wat er mis is met mijn hand. Ik heb al veel diagnoses gekregen: kneuzing, ontsteking, dystrofie... Die onduidelijkheid is vervelend. Ik weet nu niet wat ik er tegen kan doen. De laatste diagnose is dat er letsel is aan de kapsel-

banden. Pijnstillers slik ik momenteel niet, want dan ga ik tijdens het werken over mijn pijngrens heen. Vlak voor de zomervakantie had ik mijn praktijkexamen Motorzagen. Nog steeds had ik heel veel last van mijn hand. En zo'n motorzaag weegt minstens zeven kilo. Ondanks mijn blessure heb ik mijn examen gehaald. Daar ben ik trots op. Ook tijdens de zomervakantie ben ik voorzichtig aan het werk gegaan, als groot-groenmedewerker. Daarbij moet ik schoffelen en grasmaaien in het grote groen, in de perken. Tot nu toe gaat het goed, maar als mijn hand pijn doet, moet ik van de dokter stoppen of het rustiger aan doen. Elke woensdag na mijn werk ga ik naar een fysiotherapeut die mijn hand masseert en er allerlei oefeningen mee doet, zoals rond-draaien en kantelen. Dat doet nog steeds pijn. Maar ik merk wel dat het beter gaat. Ik kan zelfs weer gitaarspelen. In de weekenden klus ik samen met mijn vriend Tom aan de motorzaag van mijn opa. Tom is vier jaar ouder dan ik en werkt als hovenier. We hebben elkaar leren kennen via een speciale motorzaagfan-Hyves. Ik vind het bijzonder dat we deze passie delen. Ik heb een motorzaag van hem gekregen. Ook daar zitten we nu samen aan te sleutelen. Nog steeds zie ik mezelf in de toekomst hovenier worden. Eerst bij een hoveniers-bedrijf ervaring opdoen en daarna zie ik wel verder. Het ongeluk met mijn hand was een enorme tegenslag. Maar ik laat me mijn droom niet zomaar afnemen!'

'Ik was zó bang dat ik nooit meer zou kunnen zagen!'